

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 11 năm 2013

Số 160

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Vạn vật đồng nhứt thể là sao ?
2. Muốn dứt khoát thất tình lục dục thì phải làm sao ?
3. Trời sanh thân người tự động thân và phóng tùy theo khả năng sẵn có của mỗi cơ tạng khác nhau và tùy nơi sanh trưởng lạnh hay nóng tại sao gọi là bị ô nhiễm bởi vi trùng ngoại xâm ?
4. Muốn tập trung ánh sáng trong nội tâm thì phải làm sao ?
5. Làm người tại mặt đất hay ôm lấy hận thù là sao?
6. Cảnh thiên nhiên và cảnh nhân tạo có gì khác nhau không?
7. Trực tiếp được xem sinh hoạt dưới đáy biển, mọi người sẽ có cảm tưởng ra sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 26 tháng 1 năm 1996 1) Hỏi : Vạn vật đồng nhứt thể là sao? Đáp: Thừa vạn vật đồng nhứt thể là đồng chịu luật hóa hóa sanh sanh như nhau. Kệ: Dù cho kẻ trước người sau tiến Sanh trụ hoại diệt chẳng có phiền Một mối đồng hành duyên tại thể Trung tâm phát triển gieo duyên liền.	Ngày 27 tháng 1 năm 1996 2) Hỏi : Muốn dứt khoát thất tình lục dục thì phải làm sao ? Đáp: Thừa, muốn dứt khoát thất tình lục dục thì phải cương quyết hành pháp đúng đắn, thì luồng điện của tâm thức sẽ được tiến hóa theo chiều hướng thượng phát triển tới vô cùng tận, chơn tâm sẽ được sáng suốt và dững mãnh tu tiến, sẽ không còn bận bịu về tình đời, ngược lại chỉ tận độ và cứu giúp tùy theo từ quang sẵn có của chính mình. Kệ: Quang minh chánh đại hành trình tiến Chẳng có lân la chẳng có phiền Thay đổi hành trình trong thể tiến Chẳng còn than khổ chỉ còn yên.
Ngày 28 tháng 1 năm 1996 3) Hỏi : Trời sanh thân người tự động thân và phóng tùy theo khả năng sẵn có của mỗi cơ tạng khác nhau và tùy nơi sanh trường lạnh hay nóng, tại sao gọi là bị ô nhiễm bởi vi trùng ngoại xâm ? Đáp: Thừa thể xác của loài người cấu trúc rất tinh vi, cộng với sự sáng suốt của phần hồn thì mới cảm thức được sự động tịnh ra sao, từ thức ăn cho đến không khí không điều hòa cũng có thể tạo ra vi khuẩn bất ổn cho tâm lẫn thân, người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đều đặn có thể đem phần ô trược không thích hợp rời khỏi cơ thể bằng hơi thở thực hiện hằng đêm, xuất phát từ lỗ chân lông như mồ hôi, tiểu tiện và đại tiện, khai thông luồng điện trực và thanh qua hệ thống thần kinh, càng tu càng thanh tịnh là vậy. Kệ: Thực hành chơn pháp giải hằng ngày Tránh bệnh đau thương lại được may Điều luyện hằng ngày duyên đạo lớn Giúp hồn tiến hóa ngộ duyên may.	Ngày 29 tháng 1 năm 1996 4) Hỏi : Muốn tập trung ánh sáng trong nội tâm thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn tập trung ánh sáng thì phải đầy công công phu, thì tự nó sẽ vui bớt tình đời động loạn, dần dần sẽ phát triển luồng điện thanh tịnh, tức là nhập định, ánh sáng sẽ tỏa ra trước trán, tự nhiên biết được nhiều việc không thể ngờ được. Kệ: Trần tâm dứt khoát điện thanh hòa Dứt khoát tâm tư tự phát ra Khí điện bộ đầu khai rộng mở Từ quang phát triển tự vui hòa.

<i>Ngày 30 tháng 1 năm 1996</i> 5) Hỏi : <i>Làm người tại mặt đất hay ôm lấy hận thù là sao?</i> Đáp: Thừa tại mặt đất chỉ mở mắt nhìn tới mà đi. Cho nên có cảnh mạnh hiếp yếu tạo hận thù, gieo khổ cho nhau, máu đổ thịt rơi, mới chịu thức tỉnh, đến khi biết được nhân loại đang chung sống trong một nguyên khí của Trời Đất, thì mặt đất sẽ được yên vui. Kệ: Thức tâm mới rõ đạo mùi tiến Sáng suốt minh tâm mới được yên Quy một tình Trời không nao động Thực hành thanh tịnh tiên thiên miên.	<i>Ngày 31 tháng 1 năm 1996</i> 6) Hỏi : <i>Cảnh thiên nhiên và cảnh nhơn tạo có gì khác nhau không?</i> Đáp: Thừa cảnh thiên nhiên sống động hơn cảnh nhơn tạo nhiều, thiên nhiên là cấu trúc bằng nguyên điển của Trời Đất lúc nào cũng tinh vi và sống động hơn, cho nên tu Vô Vi trong thực hành thì mới thấy rõ sự cấu trúc tự nhiên và hồn nhiên hơn, đó mới là trở về với đường đạo, quân bình và tốt đẹp. Kệ: Tự mình khai triển trí khai minh Rõ lẽ Trời cao tạo được hình Tráng lệ nguy nga và lộng lẫy Hành trình lớn rộng quả là xinh.
<i>Ngày 1 tháng 2 năm 1996</i> 7) Hỏi : <i>Trực tiếp được xem sinh hoạt dưới đáy biển, mọi người sẽ có cảm tưởng ra sao?</i> Đáp: Thừa người được xem qua sinh hoạt đáy biển chỉ biết trầm trồ cái đẹp của hải sản, còn người tu thiền tự cảm thức sự vui chơi của loài cá vẫn sống yên vui trong trật tự, mọi hình thù duyên dáng đều có sự sắp đặt của Trời Đất, hoạt động theo khả năng sẵn có của muôn loài vạn vật, thật là tươi đẹp, và sáng chói tâm hồn của người tu. Kệ: Điều lành phát triển ở tâm tu Cảm thức trần gian một cõi tù Học hỏi không ngừng duyên tận độ Vui cùng Trời Đất chẳng còn ngu.	

Pháp Là Gì ?

Thầy: Người ta hỏi anh pháp là gì?

Bạn đạo: Dạ không biết ạ.

Thầy: Pháp là một luồng điện, chớ nhiều người nghe tới cái pháp là hết hồn. Pháp là cái luồng điện không có ai có thể chặn nó được hết. Nó xuất phát từ giới này tới giới kia. Nó là luồng điện xuất phát nương dựa ở trong cái thủy, hòa mà dần tiến đi lên. Trong cái bản thể mình có nước, nước với điện hai cái nó hòa cảm với nhau, mà coi nó xuất phát đi đâu? Ở đời nó cũng có cái pháp vậy. Cái bà cãi ăn bà nọ cũng là cái pháp.

Còn cái này khác, cái này là cái pháp đi lên, mở ngay trung ương bộ đầu để cho nó hòa đồng với tất cả, cũng là một cái pháp mà nó giải tỏa ra, nói rộng, vô cực, vô biên, cho nên con người nó không có sân si. Nó thấy nó chưa đủ, nó thấy nó chưa sáng suốt. Nó tu, nó xuất phát ra ngoài. Nó thấy nó càng ngày càng ngu càng dại hơn thiên hạ, cãi thẳng họ làm cái gì? Lo sửa mình để tiến, giải tỏa cái phần trước điện mình để tiến lên. Mình tiến tới tầng này rồi còn tầng khác nữa, mỗi chỗ, mỗi chỗ mình còn kém hơn thiên hạ. À, mình lên gặp Tiên Phật này kia, kia nọ, cũng vậy nữa. Mình thấy mình còn thấp kém quá mà, Cho nên các bạn tu cái pháp đây rồi, các bạn xuất ra được rồi, các bạn đâu có dám lãnh cái chức mà làm ông thầy. Thấy mình không có cái gì hết, cho nên mình được nhẹ nhàng, mình được cái chơn pháp là mở cái luồng thanh điện đi lên thì mình đi mãi còn mãi, nói mãi được mãi. Cái đó kêu bằng pháp giả đi lên trên đối với con đường đạo.

Còn ở đời nó cũng có cái pháp, cái phương pháp cạnh tranh, phương pháp gây lộn, cái gì nó cũng có cái pháp hết trời, ăn thua đủ thứ hết. Cho nên chúng ta đi về cái pháp trung ương, về trung dung, nó không theo tay mặt, không theo tay trái mà chỉ tiến lên thôi. Khi mà nó tiến lên rồi nó mới thức giấc, nó thấy sự thật của nó là ở đâu? Cái nguyên căn của nó là cái gì? Thành ra nó không có tranh chấp với thế sự.

Chớ nếu thế sự là cái chuyện vĩnh cửu và trường cửu đối với nó thì nó cũng dám ăn thua lắm. Rốt cuộc rồi nó thấy cái chuyện đời không có ai trách cái gì hết. Mà nếu nuôi dưỡng chung đựng trong cái

thể xác quá nhiều thì càng nguy hại nhiều. Như hôm qua mình làm chuyện sai quấy, đừng nói gì chuyện khác, chuyện dâm dục chẳng hạn. Hôm qua mình dâm dục quá độ, bữa nay mình thấy có rồi đó, mệt mỏi đủ thứ hết. Ai làm? Chính mình đã tạo ra, thì mình phải gánh, cho nên mình phải tu cái pháp về điện giới. Nó có nuôi cái chủng tử điện quang. Nó đi lên. Nó càng thanh, càng nhẹ, bởi vì nó không có đựng. Nó trung dung, nó không theo bên tả mà không theo bên hữu, nó không có dựa bên nào hết. Nó đi chính giữa, thành ra nó không có bị xô đẩy, nó không có bị hất hủi và nó không có động người ta mà lấy gì có phản động lực mạnh. Nó hòa giải với tất cả thì nó đi lên luôn, nó tiến luôn, nó mở luôn.

Nhưng mà mỗi người đều có chớ không phải ông Phật có. Mỗi vị đều là thiêng liêng từ một câu bé cho tới một cụ lão cũng đều có cái sự sáng suốt đó hết trời. Bởi vì mình lớn ở thế gian đây là kêu bằng phức tạp nhiều, kêu rằng tôi lớn, tôi rành sự đời, chớ chung quy chúng ta tu đây rồi nó phản lão hoàn đồng. Nó đơn giản hóa rồi, các cậu, các cô ở đây rồi mới thấy, té ra cái chuyện đời nó làm cho tôi bận rộn thêm thôi. Nó gây cái phiền phức, tạo cái địa vị, hư ảo chớ không có sự thật. Rồi tôi thấy một ngày kia rồi tôi phải tiêu. Những cái đó tôi không có đem đi được, mà tôi cho cái đó là phải. Cái đó là cái địa vị của tôi, cái đó là nơi vĩnh cửu của tôi, đó là một cái chỗ kêu bằng sang trọng của tôi, nhưng mà rốt cuộc cái đó tôi đem đi không được. Tôi chỉ đơn giản hóa, sau này tôi đi với cái phần hồn nhẹ nhàng. Mà nếu như người tu ở đây đạt được cái Xá Lợi Phất rồi nó mới thấy nó đi lên, thấy nó sáng suốt, thấy nó nhẹ nhàng. Tất cả những cái phức tạp ở xung quanh nó cũng phải bỏ hết.

Các bạn tu ở đây ngồi nhắm con mắt thấy xanh xanh, đỏ đỏ xung quanh bao vây cái phần hồn của các bạn, kêu bằng Mô Ni Châu ở xung quanh nó bao vây. Nó bao vây cái chủng tử Xá Lợi Phất ở bên trong. Thì cũng như ở đời chúng ta đang bao vây, các bạn đang ngồi ở đây nhưng mà cái kinh nghiệm nó tràn trề ở thế gian là đi thâu thập những trước điện xung quanh. Mà những cái đó chúng ta đem đi được không? Đem đi không được! Cho nên

hiều người thấy xanh xanh, đỏ đỏ một thời gian rồi đi lên trên nó lại mất, nó không thấy. Nó không còn thấy cái Mô Ni Châu đó nữa nhưng mà nó sẽ thấy cái chùng tử sáng suốt về cái Xá Lợi Phất. Cái luồng điện đó đi tới đâu nó hiểu tới đó, tôi ở giới nào, ở tầng nào, nó biết, trong lúc nó chưa có hoàn thành mắt mũi tai miệng, nhưng mà đó là cái Thánh Thai nó đi tới đâu nó hiểu tới đó. Tới lúc đó không có những cái màu sắc nữa. Nó đi trong bật tối rồi nó sẽ bật sáng ra một cái luồng điện sáng trong trắng, sáng hơn soudure ⁽¹⁾ nữa, nó đi tới đâu nó sáng tới đó.

Cho nên những người ở đây sau này xuất hồn đi ra, tại sao bạn đồ trắng không vậy? Nó không có bạn đồ xanh đỏ như ở thế gian nữa, nó bạn màu trắng. Rồi tới cái lúc nó học tới biến hóa rồi, nó thử chơi chứ nó không có thích màu mè, nhưng mà nó chỉ trắng, trong trắng. Những người mà ngộ được cái pháp này rồi thì bạn đồ trắng tươi, nhiều người gặp thì thấy nó trắng tươi, mặt hồng hào vậy thôi, nó hoàn thành được một cái Thánh Thai của nó biến chuyển thành phần hồn rồi thì lúc nào người ta thấy cũng vậy. Còn những người ở thế gian bị nuôi những cái chuyện phức tạp quá nhiều, ai cũng tham sanh quý tử, muốn biết việc này, muốn biết việc kia, muốn biết việc nọ. Rồi nó làm cho mình cũng như cái giỏ rác càng ngày càng nhiều, rồi đổ lên đê lên đầu mình, phức tạp càng phức tạp thêm, cho nên sân si. Sau cái sân si đó là cái bệnh hoạn mà không hay, rồi nói tôi bệnh này, bệnh kia, bệnh nọ, than trời trách đất mà không biết mình đã làm bệnh cho mình mà không hay. Chính cái bệnh mình tạo cho mình do cái bản tánh quá độ trong cái chiều hướng tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục.

Cho nên chúng ta phải trở về với ta, và chấp nhận sửa chữa. Chính tôi, đã làm cho tôi bệnh, chẳng ai làm cho tôi bệnh được hết. Tôi chấp nhận sửa chữa, tôi mới ly khai cái tình trạng đó. Tự nhiên các bạn cố gắng tu một thời gian rồi nó xuất ra, nó đâu có còn sợ bệnh nữa. Nó hết rồi. Bởi vì cái chuyện đó là căn bản. Người ta đã cho tôi một căn nhà phong phú, cho tôi một cái máy khâu băng và phóng thanh ra đầy đủ, tôi cứ cầm bậy, cầm bạ, nó hư hết trội. Cái đó là tôi chịu, tôi chịu trách nhiệm. Tôi không có than vãn với ai hết. Tôi phải sửa để tôi tiến. Thành ra muốn tu mà biết được cái pháp tràng ở bên trên thì phải giải quyết tất cả những cái trước điện, giải tỏa tất cả những cái trước điện. Cho nên

đăng này chúng ta đã sẵn cái pháp để cho các bạn làm, mở bộ đầu, mở ngũ tạng, mở từ một lỗ chân lông cũng phải mở hết, chớ không có che đậy nữa. Đi tới đây tu là mở xán lạn, mở cái nội tâm sai lầm của các bạn, sau này các bạn nên nói sự thật, tự nhiên nói. Có nhiều bạn mới tu bây giờ không dám nói sự thật của mình, sự đen tối của mình quá nhiều không dám nói. Nhưng mà một ngày kia tự nhiên các bạn ứng khẩu các bạn nói. Tôi hồi trước là vậy đó, giựt của người ta, xấu, bê bối, chơi bời, gạt con gái người ta đủ chuyện hết, bạn nói để chi? Để cho cái tâm nó nhẹ. Ta xách ta liệng nó đi, đổ nó như đổ rác, liệng đi, còn ta ôm lấy cái đó, là ta ôm cái đồng rác ở trong con tim, nhưng mà mấy ai can đảm như vậy. Bởi vì họ chưa can đảm họ chưa thấy họ. Họ can đảm rồi họ thấy, dù có biết được tôi cái chuyện này mà họ có chặt đầu đi nữa thì tôi cũng không có cần cái chuyện đó, tôi cần cái chuyện kia.

Cho nên cái tu đăng này, nó không cấm giới các bạn mà để cho các bạn tu rồi các bạn mở ra các bạn thấy cái nào vĩnh cửu, cái nào mà người ta không thể tin con người bạn. Người ta có lấy cái điện gì cũng không đốt tiêu bạn được. Lúc đó các bạn thấy, tôi cần phải đem sự thật, không phải là tôi hung hăng, tôi không sợ mà là tôi biết sự thật rồi cái tâm tôi định, thì tôi phải nói sự thật, kêu bằng từ bi bác ái. Cho nên cái phương pháp tu ở đăng này, sau này rồi các bạn giải tỏa rồi, các bạn không muốn gạt ai hết. Cái chuyện gì, nó trắng ra trắng, đen ra đen, mà luôn luôn đi trong tinh thần xây dựng. Chớ bạn muốn lấy cái sáng suốt của bạn mà đi gạt người ta là tối công phu không được, nặng ngực liền. Bây giờ thử hỏi mỗi ngày các bạn nguyện với Trời Phật, nhiều người cũng nguyện con muốn làm lành lánh dữ. Nhưng mà bữa đó bạn sân si hay bạn tính gì hơn người ta đó, tối đó bạn công phu không được, chắc chắn là nó nặng ngực. Rồi nó làm cũng như ai xô đuổi bạn vậy, rồi mình tủi lấy mình, mình xét cái đó, mình đã tạo cho mình đen tối. Mình bằng lòng mở cửa, miệng mình nói mở cửa, mới mở hé rồi mình đóng cửa lại. Chớ phần đông những người tu ở đây nó vậy, nhưng mà lần lần đây các bạn mở ra rồi phong ba bão táp nó có vô nhà rồi rốt cuộc nó cũng yên không sao.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 14/7/1974)

¹ Soudure (tiếng Pháp): sự hàn, kỹ thuật hàn. (welding)

Ngày 13 tháng 11 năm 2013

Kính thưa bạn đạo,

Trong Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2013 năm nay, tình cờ tôi có dịp nói chuyện cùng Huynh H. là một bạn đạo có nhiều kinh nghiệm thực hành theo Pháp Lý Vô Vi. Huynh đóng góp ý kiến xây dựng có liên quan đến Pháp Luân Chiếu Minh mà tôi đã trình bày trong Đặc san Vô vi 2013 vừa qua. Tôi nghĩ đây là sự đóng góp thiết thực, nên xin trình bày lên đây để bạn đạo chúng ta cùng nhau tham khảo.

Huynh nói Đức Thầy có dạy rằng: "*công dụng của Pháp Luân Chiếu Minh là điều hòa cơ tạng, giúp cho tứ chi ấm áp, và hỗ trợ cho Pháp Luân Thường Chuyển*", cho nên Pháp Luân Chiếu Minh rất cần thiết cho hành giả thực hành theo Pháp Lý Vô Vi, muốn tu hành có kết quả thì hành giả phải tập Chiếu Minh đều đặn Huynh cho biết có nhiều hành giả thực hành Pháp Luân Chiếu Minh mấy vòng trong ngày cũng được, nhưng cũng có một số ít thờ Chiếu Minh nhiều lại hơi khó ngủ. Về thời gian thực hành, Huynh nói có bạn đạo thờ một vòng Chiếu Minh dài 45 phút, nhưng cũng có người thờ tròn vòng chừng 30 phút vv và vv...

Theo kinh nghiệm của Huynh, sau một thời gian tu hành theo Pháp Lý Vô Vi tinh tấn, Pháp Luân Chiếu Minh giúp cho hành giả có thói quen thờ bụng thường xuyên hơn. Thờ bụng giống như điều khí tại rún, tuy rất nhẹ nhàng nhưng có công năng giống như thực hành Pháp Luân Chiếu Minh bình thường. Khi tập thờ bụng được rồi, mà vẫn thờ Chiếu Minh đủ số vòng như trước kia thì có một số bạn đạo cảm thấy hơi nhiều. Với trường hợp này có bạn đạo giảm dần số lần thờ Chiếu Minh trong ngày xuống thì thấy vừa.

Huynh H. đề nghị: thực hành Pháp Luân Chiếu Minh lâu hay mau, nhiều hay ít, còn phải tùy thuộc vào cơ tạng của mỗi hành giả. Ngoài ra, hành giả cũng phải lắng nghe và thêm bớt Chiếu Minh thế nào, để có thể giúp cho Pháp Luân Thường Chuyển thông, ngồi thiền thanh nhẹ, có giấc ngủ an lành, thân tâm khỏe mạnh và vui vẻ là thực hành Chiếu Minh có kết quả.

Xin lỗi tôi không nhớ nguyên văn... Nhưng hy vọng những gì trình bày trên đây không ngoài ý kiến xây dựng của Huynh. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của Huynh rất nhiều.

Con xin thành kính tri ơn Bề Trên, Tổ Thầy và cộng đồng Vô vi đã cho con được dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2013 vừa qua. Nhân dịp Lễ Giỗ Tổ ngày 12 tháng 10 Âm lịch, nhằm ngày 14 tháng 11 Dương lịch và Mùa Giáng Sinh Độ Đời ngày 13 tháng 11 năm nay của Đức Thầy, một lần nữa con xin đội ơn Tổ Thầy đã dạy dỗ và dìu dắt cho con trong suốt thời gian qua, và xin Tổ Thầy từ bi hướng độ cho bạn đạo chúng con sáng suốt, hầu thực hành đúng những gì Tổ Thầy truyền dạy, để việc công phu hành pháp của chúng con sớm có kết quả...

Trước khi dứt lời, tôi xin thành thật cảm ơn Ban Tổ chức và bạn đạo đã tạo điều kiện thuận lợi cho tôi được dự Đại hội Du Hành Đạo Pháp 2013, và có dịp cùng nhau học hỏi trong tình thương thanh nhẹ của Bề Trên và của bạn đạo.

Kính thư,

Khổng văn Cúc

Vấn Đạo qua Internet

**T/Đ SYDNEY LƯU ĐỘNG,
ÚC CHÂU**

Anh TĐT

Hỏi: Kính thưa Thầy, khi làm Pháp Luân Thường Chuyển thì chú ý ở đâu (Hà Đào Thành hay là trung tâm chân mày)? Sự chú ý này bắt đầu từ lúc làm Pháp Luân cho đến hết 6 hơi hay là chỉ chú ý trong lúc hít vào hay là trong lúc thở ra của mỗi hơi?

Đáp: Luôn luôn phải chú ý trung tâm chân mày. Tánh tình con người hay gian trá, cần tập trung ngay trung tâm chân mày để sửa tánh hư tật xấu.

**THIÊN ĐƯỜNG CULVER CITY LƯU ĐỘNG,
CALI**

Anh TVB

Hỏi: Có người tôn sùng Thầy như một vị Phật sống rồi quên đi sự sáng suốt của chính mình: cái gì cũng hỏi Thầy, cũng nhờ Thầy quyết định, giải quyết cho. Xin Thầy minh giải về vấn đề này?

Đáp: Bản chất người chưa tu thành đạo lúc nào cũng yếu ớt và muốn nương tựa vào sự sáng suốt của người khác. Đó là sự thương tình của người chưa thành đạo, nếu cương quyết thực hành pháp môn đứng đắn thì tự hỏi sẽ có câu trả lời tùy theo trình độ.

Hỏi: Có người muốn Thầy làm bùa cho họ đeo ở cổ để giải trừ nạn tai, và Thầy đã làm điều đó để thỏa mãn theo ý họ. Xin Thầy minh giải cho, có phải đó là sự mê tín, bùa chú không?

Đáp: Việc này không phải là bùa, đó là một phù hiệu nhắc nhở sự thực hành và hướng thượng trở về với sự thật của chính mình mà thôi, thực hành đứng đắn đó là sự phù hộ tiến hóa của chính mình.

Chị LBM

Xin Thầy giải đáp cho con các câu hỏi như sau:

Hỏi: Có người từ nhỏ đến lớn sống thản nhiên, không bận tâm đến tôn giáo, đạo pháp, luân hồi, quả báo, nhưng họ lại thành công trên đường đời,

an hưởng mọi lạc thú của thế gian...Đến khi sắp chết, họ vẫn cho luật tiến hóa là tự nhiên thôi, không có gì phải lo sợ. Trong khi đó có người sinh ra thì đã có sẵn đầy đủ mọi thứ nhưng vẫn thấy thiếu thốn một cái gì đó phải tìm cho ra, như Đức Phật Thích Ca tìm ra Đạo Pháp. Họ sống trong lo sợ "sinh, lão, bệnh, tử", thậm chí ăn cũng sợ sát sinh, làm việc cũng sợ bóc lột người khác, vợ chồng cũng sợ phạm tội dâm dục. Vậy có phải lớp người này yếu hèn, không dám nhận nghiệp và trả nghiệp như Thầy thường nói "Đời là bãi trường thi" không?

Đáp: Ở trên đời này không gì bằng sự tự nhiên và hồn nhiên, mỗi người đều có một hoàn cảnh khác nhau, sự tiến hóa cũng khác nhau.

Hỏi: Hạt đậu chẳng hạn, nếu không được người gieo trồng, hoặc có điều kiện thích hợp để trở mầm, thành cây, ra quả, thì sẽ bị tiêu hủy theo thời gian. Như vậy có phải Thượng Đế hay Đấng Tạo Hóa đã an bài cho một số hạt này được vun trồng và tiến hóa, còn một số khác thì bị hủy hoại không? Về đạo pháp, có phải Thượng Đế ban cho nhiều người nhiều pháp khác nhau không? Tại sao Ngài không dùng quyền năng để cho mọi người cùng hưởng một pháp thôi, để họ không còn chống đối nhau nữa?

Đáp: Nói vậy thì sẽ không có luật nhân quả để trừng trị những người phản trắc, quên Chúa và quên mình tức là bỏ phê phán hồn.

Hỏi: Nếu loài người tu hết thì còn ai sinh sản tạo giống người trên thế gian này để học trước học thanh? Và những phần hồn muốn tiến hóa sẽ đi đâu?

Đáp: Mọi người đã và đang học và đang tu tiến theo trình độ sẵn có của chính họ cho nên gọi là vô cùng là vậy, nhân nào quả nấy không sai chạy.

Hỏi: Ý muốn tức là được (Vouloir c'est pouvoir). Tỷ như muốn tu cho đắc quả phải trì tâm niệm Phật, thực hành pháp lý cho đứng đắn... Vậy người khác không tu theo pháp lý, chỉ ăn ở hiền lành, không sát sanh hại vật, muốn có tiền mà không làm việc. Vậy

họ có đạt được điều họ muốn không? Xin đa tạ Thầy.

Kẻ Ngu (LBM)

Đáp: Ở đời này nhìn bởi mắt phàm thì thấy cái gì cũng hay nhưng cuối cùng cái khổ của mọi giới đều tự hiểu mà thôi.

THIÊN ĐƯỜNG LƯU ĐỘNG SAN JOSE, CALIFORNIA

Hỏi: Kính thưa Thầy, khi cha mẹ hoặc người thân của mình mất đi, nếu gia đình không làm Lễ Cầu Siêu 49 ngày thì có ảnh hưởng gì đến sự siêu thăng của người chết không?

Đáp: Khi biết được mình là người có duyên hay đang tập trung duyên thì sẽ có tâm tận độ tùy khả năng sẵn có của hành giả, biết mình độ tha là chuyện thường tình của người tu.

Hỏi: Kính thưa Thầy, phù hiệu Tứ Đại Giai Không có nên để cho họ hàng, con cái, và anh chị em của người đang thực hành theo Vô Vi đeo vào cổ không? Các người này chỉ là thân nhân của bạn đạo chứ không phải là bạn đạo Vô Vi.

Đáp: Muốn cho họ đeo phải cho họ hiểu cái nguyên lý bản thân của chính họ thì phù hiệu sẽ hữu ích nhắc nhở và giúp đỡ họ tự tiến, không nên y lại nơi phù hộ của mảnh bùa vô tri. Nên khai triển chính mình là hơn hết, đeo hột soàn quý giá mà không hiểu nguyên lai của vật thể tiến hóa từ đất sạn hình thành lóng lánh sáng chói giúp vui tâm thức của người đeo thì giá trị đó sẽ không còn nữa.

THIÊN ĐƯỜNG LÝ MOORE, VIRGINIA

Thưa thầy, chúng con thuộc T/Đ Lý More, VA, có một số câu dưới đây xin thầy mình giải cho;

Hỏi: Chúng con bàn đến chữ "lo" trong LED38, chúng con không hiểu khi nào mới không lo và thầy có còn lo không?

Đáp: Dẫn thân tu học tức là có đường tiến hóa, tâm thức không bị tắc nghẽn thì sẽ không có sự lo âu không cần thiết, người thực hành pháp môn Vô Vi tức là người đã và đang lo cho phần hồn tiến hóa ở tương lai, ngược lại lường gạt người khác và lo cho tội trạng sẽ xảy ra ở tương lai mà không chịu tu sửa thì tội ấy phần hồn sẽ mang theo cho đến chết.

Hỏi: Trong phương pháp công phu, lúc thiền phải dỡ ngủ, thưa Thầy ngủ đây có nghĩa gì? Ngủ như giấc ngủ bình thường? Trong ngủ có tỉnh?

Đáp: Ngồi thiền bộ đầu rút êm ả và tiếp tục dỡ ngủ thì càng ngày sẽ càng được thanh tịnh thêm, ngồi ngủ trong giấc thanh tịnh hơn là nằm ngủ 3 tiếng đồng hồ mơ mộng chiêm bao.

Hỏi: Tu có phải là không can thiệp chuyện bên ngoài, để mọi chuyện tự nhiên, tới đâu hay tới đó không?

Đáp: Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, lo tu sửa nội bộ của chính mình là cần thiết mà thôi.

Hỏi: Tu nên tổ chức hội hè để phổ biến pháp hay cứ nhắm mắt lo tu để ảnh hưởng?

Chúng con xin cảm ơn thầy nhiều.

Đáp: Tổ chức hội hè do duyên tu học và hạnh đức của con người hình thành chứ không tổ chức thụ lợi như người đời.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư gửi Thầy từ Florida, Hoa Kỳ: Ông TB

Florida, February 21, 1996

Kính thưa ân sư muôn vàn kính yêu,

Kính thưa ân sư, cho phép con có vài lời hỏi thăm cùng Tết ân sư, Bà Tám cùng quý quyến Năm Mới nhiều sức khỏe, luôn luôn mạnh giỏi và sống lâu, hạnh phúc. Sau đây, con xin có 1 câu thật đặc biệt thắc mắc nhờ ân sư chỉ thêm cho con tiếp tục, vì con rất ngại lúc con đang Thiền sau khi thờ Pháp Luân Chiếu Minh, câu chuyện như sau:

Kính thưa ân sư, cùng vào ngày này tức là ngày Mừng 2 Tết, khoảng 4:30 giờ chiều, con soi hồn 10 phút, kể đó con nằm thờ Pháp Luân Chiếu Minh gần 15 phút, con nghỉ vài phút, cho bao tử nghỉ chút. Con bắt đầu Thiền, thở hít rất dài và chậm đủ 12 hơi Pháp Luân Thường Chuyển, bắt ấn Tam muội và cố gắng buông bỏ tạp niệm cho Tâm phẳng lặng, mắt nhìn thẳng tới trước, dồn hết lực lượng vào đáy và trung tâm bộ đầu. Vài phút sau, tai nghe tim đập trong mình, và cũng nghe nhịp tim đập giữa trán, và sau cùng là trung tâm bộ đầu cũng có tiếng nhịp đập tim rất rõ, cứ vậy kéo dài rất lâu 45 phút, như một sợi giây rung chuyển ba chỗ: Tim, Trán và Trung tâm bộ đầu. Khoảng thời gian này làm cho con rất lo ngại không biết đúng hay saisợ có hại. Thì một phút sau, con bắt đầu ợ vài hơi từ trong người ra ngoài, con cảm thấy nhịp tim dịu dầncơ thể nhẹ nhàng chút....rồi nó lại bắt đầu cũng như cũ, ba chỗ đều có nhịp tim cả ba: Tim, Trán, và Trung tâm bộ đầu Tới 6:05 giờ cùng buổi chiều đó, con bắt đầu xả thiền không dám ngồi lâu nữa, vì sợ làm sai có hại. Không biết hỏi ai lúc đó, bụng nghĩ xả thiền là hết sợ.

Kính xin ân sư từ bi chỉ thêm con đường tu học cho con vì con đường tu học cho con vì con đường tu học nó còn quá khó khăn và trở ngại, không phải suôn sẻ, dễ dàng. Cho nên có câu: Người tu như lông trâu, người đắc đạo như sừng thỏ. Bây giờ con không biết phải làm thế nào, nếu tiếp tục thiền có

hại không ? Và con xin ân sư giải thích giùm: Điện rút và nhịp tim đập ở trán và trung tâm bộ đầu có giống nhau không? Cái nào nên học, cái nào không nên ? Nếu con Thiền mà gặp như vậy nên tiếp tục ? Thành kính tạ ơn ân sư đã chỉ dạy những lời quý báu trên để con noi theo mà tu tập đạt giải thoát. Đầu năm con không biết nói gì, mà chỉ muốn thành tâm cầu chúc cho ân sư, Bà Tám cùng quý quyến đừng nhiều sức khỏe, luôn luôn khỏe mạnh và sống lâu, gia đình hạnh phúc, và diu dắt giảng dạy cho huynh đệ tỷ muội Vô Vi chúng con tu tập ráo riết để sớm được cơ hội lên thuyền từ bát nhả về cội nguồn, và tận độ chúng sanh.

Kính bái,

Con TB và gia đình

TB. Kính thưa ân sư, vài tuần nay con lại bị thêm một bệnh đau lưng ngay xương sống và lưng quần không biết cách trị.

Thơ hồi âm của Thầy:

Thành thật cảm ơn lời chúc tụng đầu xuân của các bạn, khi chúng ta đã nuôi dưỡng ý chí chăm chỉ thực hành pháp môn tức là có ý chí dẫn thân tu học thì bất chấp sự trở ngại nào xảy ra lúc tham thiền thì sẽ có cơ hội nhập định ở tương lai, nếu việc gì cũng sợ thì tu hoài cũng sẽ không tiến, biết được xác ta là tạm sợ chết uống thuốc nhiều thì cũng sẽ có sự phản ứng trong lúc thiền, tim đập là sự phản ứng của thuốc hạ máu, còn hành pháp thì lúc nào cũng phải dùng mãnh vượt qua bất cứ trở ngại nào, người thành đạo cũng phải vượt qua lửa đốt thiêu thân nhưng ý chí vẫn dùng mãnh thì mới có cơ hội diện kiến Như Lai, toàn thân sẽ được phát sáng, ngược lại sợ sệt thì duyên lành sẽ không thành tựu được, chúc bạn nuôi dưỡng dũng chí tu học của chính bạn dẫn thân trong cơ tiên hóa sẽ thành đạo ở tương lai. Đau lưng: về phần ruột nghề cũng bị đau lưng, thận yếu vì tình dục cũng bị đau lưng, trật khớp xương cũng bị đau lưng, vậy bạn mắc phải nơi nào nên nhờ Bác Sĩ chữa trị mới hết.

Thư gửi Thầy từ San Jose, California:
Chị NTN

San Jose, ngày 6 tháng 3 năm 1996

Kính thưa Thầy trước đây con chỉ lạy về hướng Nam mỗi lần 50 lạy (vì con không có kính Vô Vi). Cách đây độ 3 tháng con nghe một bạn đạo nói lạy bao nhiêu cũng được, nên con bắt chước lạy mỗi lần 100-150-200 lạy. Lạy xong con nghỉ một chút rồi con uống 1-2 ly nước. Con thấy đờm của con ra nhiều, có lần con uống thuốc bổ máu (toa thuốc bạn đạo nói của Thầy cho) thì thấy đờm ra từng cục, từng hòn từ nhiều năm Mỗi lần như vậy con nghĩ con đã tự thanh lọc được một chút (vì gia đình không muốn cho con tu Vô Vi nên con không đi thanh lọc được). Thưa Thầy lạy mỗi lần lạy nhiều hơn 50 lạy có sai với lời Thầy dạy không ạ ?

Đáp: Lạy nhiều mệt nhưng sau đó lại khỏe, còn trong người có đàm nhiều chứng minh cơ thể bị trược, đàm từ bao tử hay đàm từ phổi đều là trược.

Thưa Thầy vì con nghe Thầy dạy lạy làm cho ngũ tạng khỏe mà bụng con hay bị bất ổn (vì con bị

trĩ và bón từ nhỏ), nên con nghĩ nếu con cố lạy nhiều thì bụng con được êm nên con ráng lạy. Con thấy bụng con tốt hơn và không bị bón nữa, con thấy con ít bị lạnh chân tay như trước. Và một điều mà con để ý là nhiều năm rồi con thiền hay bị lắc đầu. Nay vì con thấy một bạn đạo hỏi Thầy giống như trường hợp con thì con tự kiểm lại thấy đạo này con không còn bị lắc đầu nữa. Không biết có phải vì đờm ra nhiều làm cho đầu con được thông không ? Con xin Thầy chỉ dạy cho chúng con. Nếu Thầy thấy chúng con có thể lạy nhiều hơn 50 lạy một lần và có thể giúp cho các bạn đạo ngồi thiền bị lắc đầu thì con cũng xin kêu gọi những bạn đạo nào bị như vậy và không đi thanh lọc được nên thực hành như con coi kết quả có như vậy không, nếu cũng thấy vậy thì báo cho LED Weekly biết để chúng con cùng nhau kiểm chứng kinh nghiệm. Con xin ngừng bút và con xin kính chúc Thầy, bà Tám, Cô B luôn luôn bình an, mạnh khỏe.

Nguyễn Thị Nhị

Thơ hỏi âm của Thầy:

Đáp: Lạy đúng tức là giải trược chỉ có khỏe và mạnh thêm mà thôi, cảm ơn lời chúc tụng của con.

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 12 tháng 1 năm 1980

PHỤ ÁI 1

Chánh tâm trụ hóa hồn thăng tiến
Giác trí giác tâm đạt pháp duyên
Thương độ hạnh truyền minh đạo pháp
Yêu thương vô tận pháp phân huyền.

Phân huyền sớm rõ tiền duyên
Huyền cơ tạo hóa giao liên điển lành
Nằm trong nguyên lý thực hành
Phân ranh đời đạo chuyển thành Vô Vi
Trong không mà có thực thi
Hòa cùng giác giới uy nghi hiệp hòa
Tâm không lý đạt thật thà
Hòa tan các giới phân xa hiểu gần
Trí tâm chuyển giải từ tầng
Yêu thương tự giác góp phần dựng xây
Minh tâm kiến tánh hằng ngày
Sửa sai tự tiến vui vầy hòa minh
Bên trên Cha chuyển chơn tình
Thương yêu vô tận hưởng khuynh Phật Trời
Bình tâm lập hạnh không rời
Tình thương đạo đức nơi nơi dung hòa
Cần khôn vũ trụ một nhà
Vạn linh ứng chiếu chan hòa nơi nơi
Nằm trong chơn lý của Trời
Vô cùng khai triển đạo đời khai minh
Cha con chung lý hữu tình
Cùng chung tiến hóa tâm linh đạt thành.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Chín (tiếp theo)

LẠI ĐẠO CUNG TÂY HOA LẮNG NGHE

ĐẠO TRÌ KIM MẪU THUYẾT PHÁP

...

Lão Mẫu: Hoa sen do Thần Thánh hóa thân, đại biểu cho tính linh thanh cao trong sạch, do đó hình chư Tiên Phật đều ngồi trên tòa sen ngụ ý là đạt được địa vị vinh dự như hoa sen. Mong người đời học được tinh thần hoa sen, thấu suốt được những lời gởi gắm ở hoa sen tu thành bậc cửu phẩm đài sen. Giờ lại xin điểm hóa cho cá vàng để nó thuyết pháp:

“Này cá vàng, cá vàng, thân mình sáng ngời linh hoạt vô cùng, sống trong chậu cảnh để người đời mua vui, mi đã từng thấy biết bao điều hãy nói nhiều lên đi để cho người đời thấu tỏ. Hãy khai khẩu nhả ngọc phun châu đi”.

Dương Sinh: Sau khi Lão Mẫu thuyết pháp, một đàn cá vàng nhảy lên khỏi mặt nước, rất ư phấn khởi, cùng đồng thanh nói:

“Tôi là bạn với hoa sen, đều sống trong ao, tính tôi hiếu động suốt ngày vùng vẫy sung sướng vô cùng. Chị sen lại giữ lễ chẳng dám tùy ý đi lại sợ gây náo động, chị lo rằng càng hăm càng sâu bởi cảnh đẹp bất thường, chủ nhân thả lưới bắt tôi xách lên bờ để cho người thả câu, trẻ con thấy tôi đáng yêu, vây quanh ngó tôi một cách khinh nhờn, khách hàng thích tôi chủ nhân bán liền, từ trong ao rộng rãi bị đem nhốt vào chậu cảnh, từ đó trở đi phải sống nơi chốn đất trời nhỏ hẹp, tôi đã phải chịu số kiếp sống cho qua ngày. Cùng lắm thì cũng trở thành thần giám sát nhân loại, mỗi cử động của họ đều không qua khỏi mắt tôi, tập quen lối sống như vậy cũng chẳng thấy gì là lạ lùng cho lắm. Những

lúc người đời buồn rầu đều đến bên tôi để lộ vẻ mặt và ánh mắt hiền từ ngắm nhìn tôi mà nghĩ thầm rằng: Cá vàng tuy sống trong chậu cảnh nhưng không lo buồn, tiêu dao tự tại, chẳng sợ đói rách, một làn nước trong, một bộ áo đẹp lông lẩy, ngâm đã không nát mà lại còn rực rỡ thêm, hơn biết bao người sống nơi đất rộng, chốn nhà cao cửa lớn nhưng tâm sầu ý khổ. Hãy nhìn bộ áo trần tục hoa lệ, trải qua những lần giặt nước liền biến chất đổi màu chẳng còn đẹp để bóng bẩy như xưa. Tôi thích bộ đồ vàng thiên nhiên suốt đời mang trên mình, tôi không muốn chỉ mình tôi rực rỡ sáng sủa cho nên khuyến khích người khác cùng yêu thích một bộ đồ mà dùng được suốt đời, bền bỉ vô cùng, chỉ dùng nước giặt là lại sạch sẽ đẹp đẽ như mới. Áo trần tục phải dùng đủ thứ nào như xà bông, bột giặt, v.v... để giặt sạch mỗi ngày nhưng còn cái thân ô uế thì lại chẳng hề nghĩ tới. Người đời tranh danh đoạt lợi, ân oán trôi buộc do đó khiến người chán ghét nhau. Tôi biết yên phận, chỉ một chén nước lã, một làn gió nhẹ cũng tự cảm thấy đầy đủ. Nếu tôi đập bể chậu cảnh chẳng hóa ra là tôi tự sát sao? Bởi tôi sống trong nước, người sống trên đất liền, còn như cuộc sống xa rời đạo lớn liền bị lâm vào cảnh tối tăm chết chóc. Mong người đời ra sức phát huy ưu điểm của mình, giống như tôi đã giúp được nhiều người vui sướng hân hoan khi ngắm nhìn tôi bơi lội”.

Cá vàng nói xong liền nhảy lên trên mặt nước, kính cẩn cúi đầu cáo lui. Nghe những lời thuyết pháp kì lạ và quý báu của hai vị xong, mới hay rằng vạn vật đều có tính linh mẫn tuệ, chẳng thua kém

loài người, quả là một bài thuyết pháp vô cùng thú vị.

Tế Phậ: Chớ có khinh thường cá vàng, ta nghĩ rằng nếu đem so sánh hẳn là người đời thua xa, sau khi nghe thuyết pháp xong mà không tỉnh ngộ há chẳng lạ lùng lắm sao?

Lão Mẫu: Vạn vật linh thiêng được ân khí trời đất ân ban bảo bọc do đó đều có năng lực siêu phàm, trong tam tài (đất trời người) chỉ có người là quý, tu đạo rất dễ, xin chớ bỏ qua. Chúng sinh nếu muốn được linh quang Tây Hoa ân ban, hãy chăm chỉ tụng niệm bài linh chú dưới đây:

*Thất khí chi thiên
Tổ hoàng kim đường
Bạch Đế đương quyền
An trấn tây phương
Hoa âm Linh Sơn
Hiệu viết thần vương
Bạch vũ phi quần
Kiến kì ngự long
Thượng du huyền thanh
Xuất nhập hoa cung
Tổng lãnh tiên tịch
Liệt giản chư phương
Cát nhật giai thần*

Bảy khí của trời
Điện ngọc Tổ Hoàng
Bạch Đế đang quyền
Phương tây trấn yên
Hoa Âm Linh Sơn
Hiệu là thần vương
Lông trắng quần bay
Phất cờ cưỡi rồng
Dạo cõi Huyền Thanh
Ra vào cung hoa
Nắm hết sở Tiên
Bày thẻ các phương
Ngày lành giờ tốt

*Vạn thánh yển giáng
Bồi hồi cứu hà
Lưu tán huy quang
Kim tình hoán hoán
Bạch thạch dương dương
Khai tiên quang linh
Thần phu tứ khu
Nguyện đạo nguyện tiên
Nguyện sinh nguyện trưởng
Thương nguyện ký hội
Mĩ bát cát xương
Nhục thu thông chân
Cải ngã hình dung
Biến hóa tự ng
Dữ khí đồng tường
Thân phi cốt khinh
Thượng thăng tử phòng.*

Muôn thánh giáng tiệc
Bồi hồi chín mây
Hào quang tỏa khắp
Mắt vàng ngời sáng
Đá trắng vĩ đại
Rõ tiên thấu linh
Thân mở bốn miền
Cầu đạo cầu Tiên
Cầu sống được lâu
Cội nguồn đã gặp
Theo chẳng tốt lành
Lại thâm lễ tổ
Đổi hình dung mình
Biến hóa cái ta
Cùng khí đảo lộn
Thân bay xương nhẹ
Lên thẳng gác tía.

Tế Phậ: Thời giờ đã trễ, ngày khác sẽ lại tới cung kính lắng nghe Lão Mẫu dạy, giờ đây xin cáo từ.

Dương Sinh: Cảm tạ Lão Mẫu từ bi đã chỉ rõ bến mê, bái từ đức hiền mẫu. Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

